

การอ้างอิงพระคัมภีร์พื้นฐาน

"บิดาของลูกกำพร้าพ่อ และผู้พิพากษาของหญิงม่าย คือพระเจ้าในที่อยู่อาศัยอันบริสุทธิ์ของพระองค์" - สดุดี 68:6 (ฉบับสากลใหม่)

ขอบเขตของพันธกรณีของเรา

ข้อกำหนดหลักสำคัญประการหนึ่งสำหรับการทำงานที่คอมแพสชั่นอินเตอร์เนชันแนลคือการเป็น และประพฤติตัวเป็น "ผู้สนับสนุน" เพื่อสิทธิเด็กโดย ปฏิเสธการปฏิบัติที่ไม่เหมาะสม การล่วงละเมิด การแสวงประโยชน์การละเลย หรืออีกนัยหนึ่งคือความอยู่ดีธรรมต่อเด็กในโครงการ และเด็กโดยทั่วไป พนักงาน อาสาสมัครผู้รับเหมา ฯลฯ ของคอมแพสชั่นอินเตอร์เนชันแนล หรือคริสตจักรพันธมิตรทุกคนมีความมุ่งมั่นอย่างแน่วแน่ไม่มากก็น้อยที่จะเป็น ผู้สนับสนุนเด็ก

และไม่มีคำ มั่นสัญญาต่อพระเจ้าเป็นเรื่องเล็กน้อย ดังที่สุภาษิต 20:25 เตือนเรา

อย่างไรก็ตาม ข้อความในพระคัมภีร์จากสดุดี68 ดูเหมือนจะบอกเราว่า "ผู้พิทักษ์" สูงสุดของเด็กๆ คือตัวพระเจ้าเอง ดังนั้น การใช้คำนำหน้าที่เราจะจัดเจนว่า "The" เพื่อแสดงว่าพระองค์ผู้เดียวเป็นผู้พิทักษ์ที่ยอดเยี่ยมของเด็กกำพร้าและหญิงม่าย แม้ว่าพระคัมภีร์ไม่ได้ใช้คำว่า "เด็ก" ในข้อความนี้แต่เราเชื่อว่าคำนี้ หมายถึงเด็กที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ไม่มีที่พึ่งถูกทารุณกรรม ฯลฯ รวมถึงเด็กกำพร้าด้วยคำว่า "เด็กกำพร้า" ในที่นี้ใช้ในแง่อุปมาอุปไมย และบังเอิญว่าผู้เข้าร่วมโครงการคอมแพสชั่นอินเตอร์เนชันแนล มาจากครอบครัวยากจนและพ่อแม่ยากจนที่ไม่สามารถปกป้องลูกด้วยตัวเองได้

ตำแหน่งของเราในฐานะผู้สนับสนุนสิทธิเด็ก

ในฐานะบุตรธิดาของพระเจ้า เราเป็นบุตรของพระบิดาบนสวรรค์บนแผ่นดินโลกเราเป็นเหมือน "ตัวแทน" ของพระเจ้าเพื่อให้แน่ใจว่าคุณงามความดีของ อาณาจักรแห่งสวรรค์จะปรากฏให้เห็นทั่วโลก ดังนั้นเราต้องรับผิดชอบไม่ช้าก็เร็ว เสมือนบุตรที่รับผิดชอบต่อบุคคลที่แต่งตั้งเขา

ในฐานะเจ้าหน้าที่ของคอมแพสชั่น พันธกรณีของเรามีต่อพระเจ้าคือให้เราสนับสนุนเด็กๆ และผู้พิทักษ์ทุกคน จะถูกชักนำให้เข้าไปสกดกันและรับ การโจมตีที่มุ่งไปยังบุคคลที่เขา/เธอกำลังป้องกัน ในด้านของการป้องกัน การโจมตีเหล่านี้อาจเป็นการทำร้ายทางกายภาพ การดูหมิ่น ความรู้สึกที่ไม่มีใครเข้าใจ การต่อต้าน แนวปฏิบัติที่เป็นที่ยอมรับ ความเชื่อมั่นความเชื่อความอยู่ดีธรรม การเผชิญหน้ากับความคับข้องใจหรือความไม่พอใจ ความท้อแท้ความสิ้นหวัง ฯลฯ

ความศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้าและการปกป้องสิทธิของเด็ก

ในข้อนี้ของสดุดี68 มีการกล่าวถึง "พระเจ้าในประทับอันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์" การกล่าวถึงนี้ทำให้เกิดความกลัวและเตือนเราว่าพระเจ้าของเราทรงศักดิ์สิทธิ์ เพียงใด และผู้ที่อ้างตัวว่าเป็นบุตรของพระองค์จะต้องศักดิ์สิทธิ์ เหมือนพระองค์โดยรับประกันว่าสิทธิของเด็กยากไร้จะได้รับการปกป้อง ดังนั้น จึงมีความสัมพันธ์ระหว่างความศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้ากับการปกป้องเด็กกำพร้าและหญิงม่าย ใครก็ตามที่ปฏิบัติไม่ติดต่อกับเด็ก หรือมีส่วนร่วมในการกระทำนั้นกับเด็ก ถือว่าต่อต้านความศักดิ์สิทธิ์ของพระเจ้า ไม่มีเหตุผลที่เหมาะสมถูกต้องใดๆ ที่สามารถยกขึ้นอ้างต่อหน้าพระเจ้าเพื่อหลีกเลี่ยงการปกป้องเด็กจากปัญหาที่เกิดขึ้น

พระเจ้าในฐานะผู้ดูแลเด็ก

ในมัทธิว 18:10 (ฉบับสากลใหม่) พระคัมภีร์กล่าวว่า: "จงระวังให้ต้อยตูดหมิ่นเด็กเล็กๆ เหล่านี้สักคนหนึ่ง เพราะเราบอกท่านทั้งหลายว่าบุตรสวรรค์ของพวกเขา เฝ้าอยู่เฉพาะพระพักตร์พระบิดาของเราในสวรรค์เสมอ" การวิจัยของเราแสดงให้เห็นว่านี่คือข้อความตอนหนึ่ง ซึ่งในพระคัมภีร์กล่าวว่าบุตรสวรรค์เห็นพระพักตร์พระเจ้าการกล่าวถึงคำว่า "เห็นเสมอ" นี้ น่าจะทำลายเราในหลายๆ ด้านสิ่งนี้สอนเราว่าบุตรสวรรค์เหล่านี้ที่พระเจ้าวางไว้ "ต้องรับผิดชอบ" เสมอสำหรับพฤติกรรมใดๆ ที่มีต่อ "เด็กกำพร้า"; หรืออย่างย่อเด็กที่มีปัญหาและช่วยไม่ได้

การไตร่ตรอง

- ในฐานะที่เราทำพันธกิจพัฒนาเด็กแบบองค์รวมสิ่งใดที่โน้มมน้าวใจ/ไม่โน้มมน้าวใจเราว่าเราเป็นผู้สนับสนุน?
- เรายินดีรับ "คำติชม" เพื่อสนับสนุนเด็กที่มีปัญหาในโครงการหรือชุมชนของเราหรือไม่?
- อะไรทำให้เราเชื่อว่าเราได้มาถึงขีดจำกัดของความสามารถ/ความเป็นไปได้ของเราในการสนับสนุนสิทธิของเด็กที่ถูกทารุณกรรม?
- เราทราบหรือไม่ว่าสุดยอด "ผู้พิทักษ์" ของเด็กๆ กำลังเฝ้าดูเราอยู่และเราต้องรับผิดชอบต่อสิ่งที่เราได้ทำลงไปด้วย "คำมั่นสัญญาอันศักดิ์สิทธิ์" ของเราต่อพระองค์